

[২০১৩] ৫ এছ. চি. আৰ. ৪৯৭

ভাইকন ওৰফে বকুল বৰা

বনাম

অসম ৰাজ্য

(ফৌজদাৰী আপীল নং ১৯৪/২০০৮)

৩ মে, ২০১৩

[ন্যায়াধীশ পি সাখাশিৰম আৰু জগদীশ সিং খেহাৰ]

দণ্ডবিধি, ১৮৬০ - ধাৰা ৩০২ আৰু ৩৭৬ - ধৰ্ষণ আৰু হত্যাৰূপে - বিচাৰ আদালতে অভিযুক্তক দোষী সাব্যস্ত কৰি শাস্তিযোগ্য অপৰাধৰ বাবে ক্ৰমে ধাৰা ৩০২ আৰু ৩৭৬-ৰ অধীনত মৃত্যুদণ্ড আৰু যাবজ্জীৱন কাৰাদণ্ড আৰোপ কৰে - উচ্চ ন্যায়ালয়ে দোষী সাব্যস্তকৰণ নিশ্চিত কৰে, কিন্তু মৃত্যুদণ্ড যাবজ্জীৱন কাৰাদণ্ডলৈ হ্রাস কৰে আৰু যাবজ্জীৱন কাৰাদণ্ড ৭ বছৰলৈ হ্রাস কৰে - ৰায়: প্ৰত্যক্ষদৰ্শীৰ সাক্ষী বিশ্বাসযোগ্য আৰু একেখিনি আন এজন সাক্ষীৰ সাক্ষ্যৰ দ্বাৰা সমৰ্থিত হয় আৰু লগতে চিকিৎসা সাক্ষ্যৰ দ্বাৰাও সমৰ্থিত হয় - সেয়েহে উচ্চ ন্যায়ালয়ে দোষী সাব্যস্ত কৰি প্ৰদান কৰা শাস্তি সমৰ্থন কৰা হয়।

শাস্তি/দণ্ডদেশ - যাবজ্জীৱন কাৰাদণ্ডৰ শাস্তি ৰেহাই - ৰায়দান: যাবজ্জীৱন কাৰাদণ্ড মানে সংবিধানৰ ৭২ আৰু ১৬১ নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত প্ৰদান কৰা ক্ষমা কৰাৰ ক্ষমতা সাপেক্ষে যাবজ্জীৱন কাৰাদণ্ড- যেতিয়া মৃত্যুদণ্ডৰ শাস্তি যাবজ্জীৱন কাৰাদণ্ডলৈ হ্রাস কৰা হয়, তেতিয়া অপৰাধৰ গুৰুত্বতা লক্ষ্য কৰি ক্ষমা কৰাৰ কাৰ্যবাহী ক্ষমতা সাৰধানে ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে - ভাৰতৰ সংবিধান, ১৯৫০ - অনুচ্ছেদ ৭২ আৰু ১৬১।

আপীলকাৰী-অভিযুক্তৰ বিৰুদ্ধে ভুক্তভোগীক ধৰ্ষণ আৰু হত্যা কৰাৰ অভিযোগত গোচৰ চলোৱা হৈছিল। গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নং সাক্ষী ঘটনাটোৰ প্ৰত্যক্ষদৰ্শী আছিল। বিচাৰ আদালতে আপীলকাৰী-অভিযুক্তক ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ৩৭৬ আৰু ৩০২ ধাৰাৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰি তেওঁক ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ৩০২ ধাৰাৰ অধীনত শাস্তিযোগ্য অপৰাধৰ বাবে মৃত্যুদণ্ড আৰু ৩৭৬ ধাৰাৰ অধীনত অপৰাধকৰাৰ বাবে যাবজ্জীৱন কাৰাদণ্ড (আৰআই)ৰ শাস্তি প্ৰদান কৰে। অভিযুক্তই আপীল কৰে আৰু বিচাৰ আদালতে মৃত্যুদণ্ডৰ বিষয়টো দাখিল কৰে। উচ্চ ন্যায়ালয়ে দোষী সাব্যস্ত হোৱাৰ কথা নিশ্চিত কৰি আপীল আৰু মৃত্যুদণ্ডৰ বিষয়টো নিষ্পত্তি কৰে আৰু মৃত্যুদণ্ডৰ শাস্তিক যাবজ্জীৱন কাৰাদণ্ড আৰু যাবজ্জীৱন কাৰাদণ্ডৰ শাস্তিক ৭ বছৰৰ কাৰাদণ্ডলৈ পৰিৱৰ্তন কৰে।

এই আদালতত আপীলকাৰী-অভিযুক্তই দাবী কৰিছিল যে গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নং সাক্ষীৰ একক সাক্ষ্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি দোষী সাব্যস্ত কৰিব নোৱাৰি কাৰণ সেই সাক্ষ্য নিৰ্ভৰযোগ্য নহয়; চিকিৎসকৰ মন্তব্য (গোচৰীয়া পক্ষৰ ৯ নং সাক্ষীয়ে মৃতকৰ মৰণোত্তৰ পৰীক্ষা কৰিছিল) যে মৃতকৰ যৌনাংগত আঘাতৰ কোনো চিহ্ন পোৱা নাছিল, ৩৭৬ নং ধাৰাৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰাটো সঠিক নাছিল; আৰু যিহেতু উচ্চ ন্যায়ালয়ে মৃত্যুদণ্ডৰ শাস্তি আজীৱন কাৰাদণ্ডৰ শাস্তিলৈ পৰিৱৰ্তন কৰিছিল, সেয়েহে কৰ্তৃপক্ষই তেওঁক ১৪ বছৰৰ সময়সীমা শেষ হোৱাৰ পিছত মুকলি কৰি দিব লাগিছিল।

আপীল খাৰিজ কৰি আদালতে বিচাৰ কৰে:

১. বিচাৰ আদালত আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ে সঠিকভাৱে ৰায় দিছিল যে অভিযোজন সাক্ষী-১ (দৰ্শনাৰ্থীৰ প্ৰত্যক্ষদৰ্শী) আৰু অভিযোজন পক্ষৰ সাক্ষী-২ (মৃতকৰ পিতৃ)ৰ সমৰ্থনকাৰী প্ৰমাণক

অবিশ্বাস কৰাৰ কোনো কাৰণ নাই।সেইদৰে অভিযোজন সাক্ষী-৯ য়ে উল্লেখ কৰা আঘাতসমূহেও অভিযোজন পক্ষৰ বক্তব্যক সমৰ্থন কৰে যদিও তেওঁ উল্লেখ কৰিছে যে মৃতকৰ যৌনাংগৰ কোনো আঘাতৰ চিন নাছিল। সেয়েহে অভিযোজন পক্ষৰ দ্বাৰা প্ৰদৰ্শিত মৌখিক আৰু নথি-পত্ৰৰ প্ৰমাণৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি, বিশেষকৈ অভিযোজন সাক্ষী-১, ২ আৰু ৯ৰ সাক্ষ্যৰ লগতে সহ-গাঁৱলীয়াসকলৰ সাক্ষ্য, বিচাৰ আদালতে উপনীত হোৱা আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ে নিশ্চিত কৰা সিদ্ধান্ত গ্ৰহণযোগ্য। (দফা ১১ আৰু ১২] (৫০৬-জি)

২.১. য়াৰজ্জীৱন কাৰাদণ্ড মানে ভাৰতীয় সংবিধানৰ ৭২ আৰু ১৬১ নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত প্ৰদান কৰা ক্ষমা কৰাৰ ক্ষমতাৰ চৰ্ত সাপেক্ষে য়াৰজ্জীৱন কাৰাদণ্ড। অৱশ্যে, পৰ্যাপ্ত কাৰণত, উপযুক্ত ক্ষেত্ৰত সংবিধানৰ অধীনত প্ৰদান কৰা ক্ষমতা কাৰ্যবাহী কৰ্তৃপক্ষৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। [দফা ১৫ আৰু ১৬] [৫০৭-এফ-জি; ৫০৮-বি-চি]

য়াৰজ্জীৱন কাৰাদণ্ডৰ অপৰাধী @ খোকা প্ৰশান্ত সেন বনাম বি কে শ্ৰীৱাস্তৱ আৰু অন্যান্য (২০১৩) ৩ এছচিচি ৪২৫; মহিন্দৰ সিং বনাম পঞ্জাব ৰাজ্য (২০১৩) ৩ এছচিচি ২৯৪; সংগীত আৰু অন্যান্য বনাম হাৰিয়ানা ৰাজ্য (২০১৩) ২ এছচিচি ৪৫২; ৰামেশভাই চান্দুভাই ৰাখোদ (২) বনাম গুজৰাট ৰাজ্য (২০১১) ২ এছচিচি ৭৬৪: ২০১১ (১) এছচিআৰ ৮২৯; ছোটে লাল বনাম মধ্যপ্ৰদেশ ৰাজ্য (২০১১) ৮ এছচিআৰ ২৩৯; মুই/এ আৰু অন্যান্য বনাম উত্তৰ প্ৰদেশ ৰাজ্য (২০১০) ৩ এছচিচি ৫০৮: ২০১০ (২) এছচিআৰ ৬৩৩; ৰাম বনাম ভাৰত চৰকাৰ আৰু অন্যান্য ৰাজ্য (১৯৮১) ১ এছচিচি ১০৭; মধ্যপ্ৰদেশ ৰাজ্য বনাম- ৰায় সিং আৰু অন্যান্য (১৯৭৬) ৩ এছচিচি ৪৭০: ১৯৭৬ (০) এছচিআৰ ৫৫২; গোপাল বিনায়ক গডছে বনাম মহাৰাষ্ট্ৰ চৰকাৰ এআইআৰ ১৯৬১ এছচি ৬০০: ১৯৬১ এছচিআৰ ৪৪০ - নিৰ্ভৰ কৰা হৈছে।

২.২. যেতিয়া আপীল আদালতে মৃত্যুদণ্ডৰ শাস্তি যাবজ্জীৱন কাৰাদণ্ডলৈ কমায়, তেতিয়া অপৰাধৰ গুৰুত্বতা লক্ষ্য কৰি সংশ্লিষ্ট চৰকাৰক ক্ষমা কৰাৰ কাৰ্যবাহী ক্ষমতা সাৱধানে ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়া হয়। [দফা ১৭] [৫০৮-চি-দি]

স্বামী শ্ৰদ্ধানন্দ (২) ওৰফে মুৰলি মনোহৰ মিশ্ৰ বনাম কৰ্ণাটক চৰকাৰ (২০০৮) ১৩ উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ গোচৰ (এছ চি চি) ৭৬৭: ২০০৮ (১১) উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ গোচৰ (এছ চি আৰ) সাহিব হুছেইন ওৰফে সাহিব জান বনাম ৰাজস্থান চৰকাৰ (২০১৩) (৬) স্কেল ২১৯ - নিৰ্ভৰ কৰা হৈছে।

প্ৰাসংগিক গোচৰ

(২০১৩) ৩ ধাৰা ৪২৫ দফা ১৫

(২০১৩) ৩ ধাৰা ২৯৪ দফা ১৫

(২০১৩) ২ ধাৰা ৪৫২ দফা ১৫

(২০১১) (১) এছচিআৰ ৮২৯ দফা ১৫

(২০১১) ৮ এছচিআৰ ২৩৯ দফা ১৫

(২০১০) (২) এছচিআৰ ৬৩৩ দফা ১৫

(১৯৮১) ১ ধাৰা ১০১ দফা ১৫

[২০১৩] ৫ এছচিআৰ ১৯৭৬ (০) অতিৰিক্ত এছচিআৰ ৫৫২ দফা ১৫

(১৯৬১) এছচিআৰ ৪৪০ দফা ১৫

২০০৮ (১১) এছচিআৰ ৯৩ দফা ১৭

২০১৩ (৬) স্কেল ২১৯ দফা ১৭ ৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা হৈছে।

ফৌজদাৰী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ: ফৌজদাৰী আপীল নং ১৯৪/২০০৮

গৌহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ে (অসম, নাগালেণ্ড, মেঘালয়, মণিপুৰ, ত্ৰিপুৰ, মিজোৰাম আৰু অৰুণাচল প্ৰদেশৰ উচ্চ ন্যায়ালয়) ফৌজদাৰী আপীল নং ৬৭/২০০৬ ত ২৬.০৯.২০০৬ তাৰিখে দিয়া ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা উদ্ভৱ হোৱা।

আপীলকাৰীৰ অধিবক্তা- পণ্ডিত পৰমানন্দ কাটাৰা, অভিষেক শৰ্মা, চি কে সুচৰিটা, কুচুম লতা শৰ্মা

প্ৰতিপক্ষৰ অধিবক্তা- নৱনিট কুমাৰ, অভিজিত ৰয় কৰ্পৰেট আইন গোট।

আদালতৰ ৰায়দান প্ৰদান কৰে-

ন্যায়াধীশ পি সাখাশিৰম-

১. এই আপীল গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠে ২৬.০৯.২০০৬ তাৰিখে ফৌজদাৰী মৃত্যুদণ্ড প্ৰসংগ নং ১/২০০৬-ৰ লগতে ফৌজদাৰী আপীল নং ৬৭/২০০৬-ত গৃহীত কৰা ৰায় আৰু আদেশৰ বিৰুদ্ধে দাখিল কৰা হৈছে, য'ত উচ্চ ন্যায়ালয়ে আপীলকাৰীক দোষী সাব্যস্ত কৰি তেওঁক দোষী সাব্যস্ত কৰাটো নিশ্চিত কৰি আৰু ১৮.০৩.২০০৬ তাৰিখে উত্তৰ লখিমপুৰৰ অতিৰিক্ত সত্ৰ ন্যায়াধীশৰ আদালতে ভাৰতীয় দণ্ডবিধি, ১৮৬০ৰ ধাৰা ৩০২ আৰু ৩৭৬ৰ অধীনত শাস্তিযোগ্য অপৰাধৰ বাবে সত্ৰ গোচৰ নং ৪০(এন এল)০৩-ত গৃহীত কৰা মৃত্যুদণ্ডৰ শাস্তিক যাৱজ্জীৱন কাৰাদণ্ডত পৰিণত কৰি নিষ্পত্তি কৰে।

২. চমু তথ্য:

(ক) অভিযোজন পক্ষৰ গোচৰ অনুসৰি ২৯.০৩.২০০০ তাৰিখে দিনৰ প্ৰায় ১২ বজাত অসমৰ লখিমপুৰৰ কাছতীয়াপ গাঁৱৰ মৌজা তালৱাৰ বাসিন্দা ৰূপমনি দত্ত (মৃতক) নামৰ এগৰাকী ছোৱালীয়ে নিজৰ ছাগলী চৰাবলৈ মথাউৰিৰ কাষৰ এখন পথাৰলৈ যায়। পিছত তেওঁ

ঘৰলৈ উভতি নহাত মৃতকৰ পিতৃ গণেশ দত্তই (গোচৰীয় সাক্ষী-২) তেওঁক বিচাৰি যায়। তেওঁৰ কন্যাৰ বিষয়ে তেওঁৰ ককায়েক খীৰা দত্তৰ ঘৰত সোধপোছ কৰাৰ পিছত গোচৰীয় সাক্ষী-২য়ে মৃতকক মথাউৰি ফালে বিচাৰি যায়। ঘূৰি অহাৰ সময়ত তেওঁ আচামী-আপিলকাৰীৰ ফাৰ্ম হাউচত কোনোবাই ডাঙৰকৈ হহা শুনিছিল। তাৰ পিছত তেওঁ ঘৰলৈ উভতি আহি তেওঁৰ কন্যাক মাতিছিল যদিও তাই ঘূৰি নহা দেখি পুনৰ মথাউৰি ফালে গৈ তাইক চিঞৰি মাতিছিল। এই চিঞৰি শুনি আপীলকাৰীয়ে ফাৰ্ম ঘৰৰ পৰা ওলাই আহি তেওঁক চালে। তাৰ পিছত গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীয়ে এটা পথৰ পৰা মথাউৰিৰ তলৰ ফালে লৈ নামি আহিছিল য'ত তেওঁ তেওঁৰ কন্যাক বাওঁফালে পৰি থকা দেখিছিল। তেওঁৰ খুতুৰিত কটা আঘাত আছিল আৰু তেওঁৰ শৰীৰৰ পৰা তেজো ওলাই আছিল।

(খ) সেয়া দেখি তেওঁ চিঞৰিছিল আৰু তেওঁৰ পুত্ৰ ভৱ কান্ত (গোচৰীয়া পক্ষৰ ৩ নম্বৰ সাক্ষী) তালৈ আহিছিল আৰু তেওঁলোকে ছোৱালীজনীক তুলিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। ইতিমধ্যে গাঁৱৰ আন মানুহবোৰো তাত গোট খালে। আপীলকাৰী-অভিযুক্তও আহি সোধা-পোছা কৰিলে। তাৰ পিছত তেওঁলোকে মৃতদেহটো ঘৰলৈ লৈ আহিল। খবৰ পোৱাৰ লগে লগে পানীগাঁও আৰক্ষী চকীৰ উপ-পৰিদৰ্শক আনন্দ ওজা আহি মৃতকৰ পিন্ধা কাপোৰ জব্দ কৰি এখন জব্দনামা প্ৰস্তুত কৰে। মৃতদেহটো চোৱাচিতা কৰাৰ পিছত মৃতদেহটো মৰণোত্তৰ পৰীক্ষাৰ বাবে প্ৰেৰণ কৰা হয়।

(গ) সেইদিনাই মৃতকৰ ভাতৃ অভিযোজন পক্ষৰ ৩ নং সাক্ষীয়ে পানীগাঁও আৰক্ষী চকীত এখন লিখিত অভিযোগ দাখিল কৰে। উত্তৰ লখিমপুৰ থানাৰ সাধাৰণ পঞ্জী নং ৩৮৯-ৰ জৰিয়তে এটা গোচৰ ৰুজু কৰা হয়। সেইদিনাই তদন্তৰ সময়ত আৰক্ষীয়ে মৃতকৰ অন্তৰ্বাস

জন্ম কৰে যিতোত বীৰ্যৰ দাগ লাগি আছিল। আপীলকাৰী-অভিযুক্ত ভায়কন ওৰফে বকুল বৰা আৰু বালি শইকীয়াক (অভিযোজন পক্ষৰ ১ নম্বৰ সাক্ষী) গ্ৰেপ্তাৰ কৰি জেৰা কৰা হয়।

ঘ) ৩০.০৩.২০০০ তাৰিখে পুৱা প্ৰায় ৯.৩০ বজাত আৰক্ষীয়ে আপীলকাৰী-অভিযুক্তৰ নীলা অন্তৰ্বাস জন্ম কৰে, যাৰ ওপৰত শুক্ৰাণুৰ দাগ লাগিছে বুলি সন্দেহ কৰা হৈছিল। আৰু তেওঁলোকে আপীলকাৰীৰ ফাৰ্ম ঘৰৰ পৰা এখন বিচনাৰ চাদৰ, টি-চাৰ্ট আৰু এখন দা জন্ম কৰে আৰু জন্মনামা প্ৰস্তুত কৰে। আপীলকাৰী আৰু মৃতক দুয়োজনৰ অন্তৰ্বাস জন্ম কৰি পৰীক্ষা কৰিবলৈ ফৰেণচিক বিজ্ঞানাগাৰলৈ প্ৰেৰণ কৰা হয়। মৃতদেহৰ মৰণোত্তৰ পৰীক্ষা ডাঃ টুলেন পাণ্ডুৱে (গোচৰীয় সাক্ষী-৯) কৰিছিল, যিয়ে এটা প্ৰতিবেদন দাখিল কৰিছিল য'ত উল্লেখ কৰা হৈছিল যে, গলত চেপি ধৰাৰ ফলত শ্বাসৰুদ্ধ হৈ ভুক্তভোগীৰ মৃত্যু হৈছিল। তেওঁ লগতে কয় যে যোনিৰ ৰসত কোনো শুক্ৰাণু দেখা পোৱা নাই।

ঙ) ৩১.০৩.২০০০ তাৰিখে দণ্ডাধীশে ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি, ১৯৭৩ (চমুকৈ কোড)ৰ ১৬৪ নং ধাৰাত অভিযোজন পক্ষৰ সাক্ষী-১ৰ জৱানবন্দী লিপিবদ্ধ কৰে। তদন্ত সমাপ্ত হোৱাৰ পিছত আৰক্ষীয়ে ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ৩৭৬ আৰু ৩০২ নং ধাৰাত অভিযুক্ত আপীলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে অভিযোগনামা দাখিল কৰে। গোচৰটো লক্ষীমপুৰৰ অতিৰিক্ত সত্ৰ ন্যায়াধীশৰ আদালতলৈ হস্তান্তৰ কৰা হয় আৰু ২০০৩ চনৰ সত্ৰ গোচৰ নং ৪০ (এন এল) হিচাপে পঞ্জীয়ন কৰা হয়।

চ) লখিমপুৰৰ অতিৰিক্ত সত্ৰ ন্যায়াধীশে ১৮.০৩.২০০৬ তাৰিখৰ আদেশৰ দ্বাৰা আপীলকাৰীক ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৭৬ আৰু ৩০২ৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰি ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩০২ৰ অধীনত শাস্তিযোগ্য অপৰাধৰ বাবে মৃত্যুদণ্ড আৰু ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৭৬ৰ অধীনত শাস্তিযোগ্য অপৰাধৰ বাবে যাৱজ্জীৱন সশ্রম কাৰাদণ্ড (আৰআই)ৰ লগতে

১০,০০০/- টকাৰ জৰিমনা বিহা হয়, যদিহে তেওঁ সেই জৰিমনা পৰিশোধ নকৰে, তেন্তে তেওঁক আৰু ১ (এক) বছৰৰ বাবে কাৰাদণ্ড ভোগ কৰিব।

(ছ) দোষী সাব্যস্ত আৰু শাস্তিৰ আদেশক প্ৰত্যাহ্বান জনাই আপীলকাৰীয়ে ২০০৬ চনৰ ৬৭ নং ফৌজদাৰী আপীল দাখিল কৰে আৰু বিচাৰ আদালতে উচ্চ ন্যায়ালয়ত ২০০৬ চনৰ ১ নং মৃত্যু প্ৰসংগ দাখিল কৰে।

(জ) ২৬.০৯.২০০৬ তাৰিখৰ বিবাদিত ৰায়দানৰ দ্বাৰা উচ্চ ন্যায়ালয়ে আপীলকাৰী-অভিযুক্তই দাখিল কৰা আপীল নিষ্পত্তি কৰি তেওঁৰ দোষী সাব্যস্ত হোৱাটো নিশ্চিত কৰি মৃত্যুদণ্ডৰ শাস্তি ভাৰতীয় দণ্ডবিধি আইনৰ ধাৰা ৩০২ৰ অধীনত শাস্তিযোগ্য অপৰাধ সংঘটিত কৰাৰ বাবে য়াৰজ্জীৱন কাৰাদণ্ডলৈ সলনি কৰে, লগতে ১,০০০/- টকাৰ জৰিমনা, ব্যৰ্থ হলে আৰু ১ (এক) মাহৰ কাৰাদণ্ড আৰু ভাৰতীয় দণ্ডবিধি আইনৰ ধাৰা ৩৭৬ৰ অধীনত অপৰাধৰ বাবে উচ্চ ন্যায়ালয়ে তেওঁক ৭ বছৰৰ কাৰাদণ্ডৰ শাস্তি প্ৰদান কৰে।

(ঝ) অসন্তুষ্ট হৈ আপীলকাৰীয়ে এই আদালতত বিশেষ অনুমতিৰ আবেদনৰ জৰিয়তে এই আপীল দাখিল কৰে আৰু ১৮.০১.২০০৮ তাৰিখে অনুমতি মঞ্জুৰ কৰা হয়।

৩. আপীলকাৰী-অভিযুক্তৰ হৈ হাজিৰ হোৱা বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তা শ্ৰী পৰমানন্দ কাটাৰা আৰু প্ৰতিপক্ষ-ৰাজ্যৰ হৈ হাজিৰ হোৱা বিদ্বান অধিবক্তা শ্ৰী নবনীত কুমাৰৰ যুক্তি শুনা হল।

৪. আপীলকাৰী-অভিযুক্তৰ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তা শ্ৰীযুত কাটাৰাই তলত দিয়া যুক্তিসমূহ উত্থাপন কৰে:-

(i) যিহেতু অভিযোজন সাক্ষী-১ৰ প্ৰমাণ নিৰ্ভৰযোগ্য নহয়, সেয়েহে তেওঁৰ একমাত্ৰ সাক্ষ্যৰ ভিত্তিত দোষী সাব্যস্ত আৰু শাস্তি বাহাল ৰাখিব নোৱাৰি।

(ii) যিহেতু উচ্চ ন্যায়ালয়ে মৃত্যুদণ্ডৰ শাস্তি যাবজ্জীৱন কাৰাদণ্ডলৈ পৰিৱৰ্তন কৰিছে, গতিকে ১৪ বছৰৰ সময়সীমা উকলি যোৱাৰ পিছত কৰ্তৃপক্ষই আপীলকাৰীক মুকলি কৰি দিব লাগিছিল।

৫. ৰাজ্যৰ হৈ যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰা বিদ্বান অধিবক্তা শ্ৰী নবনীত কুমাৰে গোচৰীয়া পক্ষই নিৰ্ভৰ কৰা সমগ্ৰ সাক্ষ্য বিবেচনা কৰি কয় যে গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নং সাক্ষীয়ে এই ঘটনা প্ৰত্যক্ষ কৰিছিল আৰু গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষী আৰু মৃতকৰ পিতৃ গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীৰ সাক্ষ্যক চিকিৎসক- গোচৰীয়া পক্ষৰ ৯ নং সাক্ষীয়ে মৰণোত্তৰ পৰীক্ষাত সমৰ্থন কৰিছে আৰু তেওঁ লগতে কয় যে যিহেতু মৃত্যুদণ্ডৰ শাস্তি আজীৱন কাৰাদণ্ডলৈ হ্রাস কৰা হৈছে, সেয়েহে আপীলকাৰী-অভিযুক্তই দাবী কৰা ধৰণে ১৪ বছৰৰ সময়সীমা শেষ হোৱাৰ পিছত স্বয়ংক্রিয়ভাৱে মুক্তি দিব নোৱাৰি।

৬. আমি প্ৰতিপক্ষৰ যুক্তিসমূহ ভালদৰে বিবেচনা কৰিছো আৰু সকলো প্ৰাসংগিক সাক্ষ্য বিবেচনা কৰিছো।

৭. আমি আপীলকাৰীৰ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তাই উত্থাপন কৰা প্ৰথম বিতৰ্কটো বিবেচনা কৰোঁহক। এইটো বিতৰ্কিত নহয় যে আপীলকাৰীৰ বিৰুদ্ধে ভাৰতীয় দণ্ডবিধিৰ ধাৰা ৩৭৬ আৰু ৩০২ৰ অধীনত শাস্তিযোগ্য অপৰাধৰ অভিযোগ উত্থাপন কৰা হৈছিল। অৰ্থাৎ অভিযোজন পক্ষৰ মতে, আপীলকাৰীয়ে আন এজন ব্যক্তিৰ সৈতে মিলিত হৈ মৃতকক ধৰ্ষণ কৰিছিল আৰু তাৰ পিছত মৃতকক হত্যা কৰিছিল। সমগ্ৰ অভিযোজন পক্ষৰ গোচৰটো প্ৰত্যক্ষদৰ্শী গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নম্বৰ সাক্ষীৰ একক সাক্ষ্যৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কৰা হৈছে। অভিযোজন পক্ষৰ ১ নম্বৰ সাক্ষীৰ মতে, অভিযুক্ত-আপীলকাৰীয়ে তেওঁক নিজৰ ফাৰ্ম হাউচত শ্ৰমিক হিচাপে নিয়োগ কৰিছিল আৰু গোটেই সময়ছোৱাত তেওঁ বলপূৰ্বকভাৱে কাম কৰি আছিল। ঘটনাৰ সন্দৰ্ভত

তেওঁ বৰ্ণনা কৰিছে যে এই ঘটনাটো প্ৰায় ৪ বছৰ আগতে সংঘটিত হৈছিল। তেওঁ আৰু কয় যে ঘটনাৰ দিনা তেওঁ আপীলকাৰী-অভিযুক্ত আৰু তেওঁৰ বন্ধুজনক মৃতকক অনুসৰণ কৰা দেখিছিল আৰু সেই দেখি তেওঁও তেওঁলোকক অনুসৰণ কৰিছিল আৰু দেখিছিল যে আপীলকাৰী-অভিযুক্ত আৰু তেওঁৰ সংগীয়ে ছোৱালীজনীৰ সৈতে অসৎ আচৰণ কৰি তাইক ধৰ্ষণ কৰিছিল আৰু তাৰ পিছত আপীলকাৰী-অভিযুক্তই ছোৱালীজনীৰ ডিঙিত ঘাপ মাৰিছিল। তেওঁ আৰু লক্ষ্য কৰিছিল যে আপীলকাৰীৰ কাৰ্য্যৰ বাবে ছোৱালীজনীৰ খিতাতে মৃত্যু হৈছিল আৰু তেওঁ লক্ষ্য কৰিছিল যে আপীলকাৰী-অভিযুক্ত আৰু তেওঁৰ সংগীয়ে ছোৱালীজনীক ওচৰৰ জোপোহা আৰু গছৰে আগুৰা ঠাইলৈ টানি লৈ গৈছিল আৰু তাত মৃতদেহটো পেলাই থৈ গৈছিল। ইয়াৰ পিছত আপীলকাৰী-অভিযুক্তজন ঘৰলৈ উভতি আহে আৰু গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নং সাক্ষীয়ে ছাগলীবোৰ চোৱাচিতা কৰি ব্যস্ত হৈ থকা দেখুৱাবলৈ ঘেঁহুৰ খেতিপথাৰলৈ যায়। তেওঁ লগতে ব্যাখ্যা কৰে যে যিহেতু দুয়োৰে হাতত খুকৰি আছিল, সেয়েহে তেওঁ ভয়তে চিঞৰ-বাখৰ কৰা নাছিল। যদিও গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নম্বৰ সাক্ষী নীৰৱ হৈ আছিল, ২ ঘণ্টাৰ পিছত, যেতিয়া ঘটনাস্থলীত গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীয়ে চিঞৰ-বাখৰ কৰে, তেতিয়া আপীলকাৰী-অভিযুক্তজনেও তালৈ আহি ছোৱালীজনীৰ মৃতদেহটো দেখিছিল। ওপৰৰ কথাখিনিৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি গোচৰীয়া পক্ষৰ ১ নং সাক্ষীৰ আচৰণত সন্দেহৰ সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰি কাৰণ তেওঁ নিজৰ মালিকৰ উপস্থিতিত মুখ খুলিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিছিল। আনকি বিচাৰ আদালতেও তেওঁক বিশ্বাসযোগ্য সাক্ষী বুলি বিবেচনা কৰিছিল যে তেওঁৰ মালিকক মিছাকৈ জড়িত কৰিবলৈ কোনো কাৰণ নাছিল আৰু তেওঁক সঠিকভাৱে নিৰ্ভৰযোগ্য সাক্ষী বুলি গণ্য কৰিছিল। তদুপৰি, অভিযোজন সাক্ষী-১ৰ সাক্ষ্যই স্পষ্টভাৱে দেখুৱাইছে যে তেওঁক আপীলকাৰী-অভিযুক্তৰ ঘৰত কাম কৰিবলৈ বাধ্য কৰা হৈছিল। তেওঁ আপীলকাৰী-অভিযুক্তৰ

ঘৰত কাম কৰি আছিল বুলি তেওঁ সংহিতাৰ ধাৰা ৩১৩ৰ অধীনত তেওঁৰ বক্তব্যত স্বীকাৰ কৰিছিল। অভিযোজন সাক্ষী-১, যি ঘটনাৰ এজন স্বতন্ত্ৰ প্ৰত্যক্ষদৰ্শী গতিকে তেওঁৰ বক্তব্যক অবিশ্বাস কৰাৰ কোনো কাৰণ নাই।

৮. পৰৱৰ্তী সাক্ষী গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষী হিচাপে ভুক্তভোগীৰ পিতৃ গণেশ দত্তই সাক্ষ্য প্ৰদান কৰে যে তেওঁৰ কন্যা ছাগলী চাবলৈ পথাৰলৈ গৈছিল যদিও ঘূৰি অহা নাছিল আৰু তেওঁ আৰু কয় যে তেওঁ তাইক বিচাৰি গৈছিল আৰু তাইক গলত আঘাত সহ মৃত অৱস্থাত পৰি থকা দেখিছিল।

৯. গোচৰীয়া পক্ষই মৃতকৰ দুজন ভাতৃ ভবকান্ত দত্তক গোচৰীয়া পক্ষৰ ৩ নং সাক্ষী হিচাপে আৰু মহেন্দ্ৰ দত্তক গোচৰীয়া পক্ষৰ ৪ নং সাক্ষী হিচাপে সাক্ষ্য প্ৰদান কৰোৱাই, যিয়ে গোচৰীয়া পক্ষৰ ২ নং সাক্ষীয়ে দিয়া সাক্ষ্যক সমৰ্থন কৰে। উপৰোক্ত সাক্ষ্যৰ উপৰিও গাঁৱৰ আন দুজন ব্যক্তি অৰ্থাৎ গোচৰীয়া পক্ষৰ ৭ নং আৰু ৮ নং সাক্ষীকো পৰীক্ষা কৰা হয়, যিয়ে মৃতকৰ মৃতদেহ দেখা বুলি সাক্ষ্য দিছিল।

গোচৰীয়া পক্ষই নিৰ্ভৰ কৰা আনটো সাক্ষ্য হৈছে মৰগোত্তৰ পৰীক্ষা কৰা চিকিৎসক (গোচৰীয়া পক্ষৰ ৯ নং সাক্ষী) ৰ সাক্ষ্য। তেওঁ তলত দিয়া আঘাতসমূহ লক্ষ্য কৰিছিল:-

এটা মধ্যম গঠনৰ মহিলাৰ মৃতদেহ যত ৰিগ'ৰ মৰ্টিছ দেখা যায়।

১) থুতুৰিৰ তলৰ অংশৰ ওপৰত কাটি যোৱা আঘাত, আকাৰ $৩"x১"x১/২"$ ।

২) মেণ্ডিবুলাৰ হাড়ৰ তলৰ অংশ কাটি যোৱা আঘাতৰ আকাৰ $২"x১/৪"x১/৪"$ ।

৩) সোঁ পিঠিৰ আগভাগৰ মাজৰ অংশত কটা আঘাত আকাৰ $১১/২"x১"$ ।

৪) ডিঙিৰ বাওঁফালৰ সন্মুখৰ মাজত কটা আঘাত আকাৰ $২১/২"x১১/২"$ ।

৫) ঘাঁৰ চিন থকা স্তৰলৈকে শ্বাসনালী ভাঙি গৈছে।

৬) ডিঙিৰ বাওঁফালে ওপৰাওপৰি হোৱা একাধিক আঘাত। হৃদয়নৃতো সুস্থ আছিল য'ত ক'লা পৰা তেজ আছিল আৰু বাওঁফালটো খালী আছিল।

ওপৰৰ আঘাতবোৰ (১ নংত উল্লেখ কৰা) মৃত্যুৰ আগতে হোৱা আঘাত আছিল। ১ আৰু ২ নং আঘাত চোকা অস্ত্ৰে কৰা আঘাতৰ ফলত হৈছিল। ৩, ৪, ৫ আৰু ৬ নং আঘাতবোৰ ভোটা অস্ত্ৰৰ দ্বাৰা কৰা হৈছিল। যোনিৰ বসত কোনো শুক্ৰাণু দেখা নাযায়। যোনিৰ বস লগে লগে লোৱা হৈছিল আৰু ০১.০৪.২০০০ তাৰিখে পেথোলজিষ্টে নমুনা/যোনিৰ বস পৰীক্ষা কৰিছিল। গৰ্ভধাৰণ হোৱা নাছিল। (গৰ্ভাৱস্থাৰ কোনো লক্ষণ নাই)

মোৰ মতে ডিঙি চেপাৰ ফলত শ্বাসৰুদ্ধ হৈ ব্যক্তিজনৰ মৃত্যু হৈছিল।

গোচৰীয়া পক্ষৰ ৯ নং সাক্ষীয়ে তেওঁৰ সাক্ষ্যত উল্লেখ কৰিছে যে মৃতকৰ যৌনাংগত কোনো আঘাত চিন পোৱা নাছিল।

১১. আপীলকাৰীৰ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তাই গোচৰীয়া পক্ষৰ ৯ নং সাক্ষীৰ মন্তব্যৰ প্ৰতি আমাৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰি কৈছিল যে মৃতকৰ শৰীৰৰ যৌনাংগৰ ওপৰত আঘাতৰ কোনো চিহ্ন নাছিল আৰু তেওঁ দাবী কৰিছিল যে ভাৰতীয় দণ্ডবিধি আইনৰ ৩৭৬ ধাৰাৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰাটো বৰ্তাই ৰাখিব নোৱাৰি। গোচৰীয়া পক্ষই উত্থাপন কৰা তথ্যৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত আমি উক্ত যুক্তিটো গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাই। বিচাৰ আদালত আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ে সঠিকভাৱে পৰ্যবেক্ষণ কৰা অনুসৰি গোচৰীয়া পক্ষৰ ১নং সাক্ষী আৰু মৃতকৰ পিতৃ গোচৰীয়া পক্ষৰ ২নং সাক্ষীৰ সমৰ্থনমূলক সাক্ষ্যক অবিশ্বাস কৰাৰ কোনো কাৰণ নাই। একেদৰে গোচৰীয়া পক্ষৰ ৯নং সাক্ষীয়েও উল্লেখ কৰা আঘাতসমূহে গোচৰীয়া পক্ষৰ কাহিনী সমৰ্থন কৰে যদিও তেওঁ উল্লেখ কৰিছে যে মৃতকৰ যৌনাংগত কোনো আঘাতৰ চিন নাছিল।

১২. গোচৰীয়া পক্ষই দিয়া মৌখিক আৰু নথি-পত্ৰৰ প্ৰমাণ, বিশেষকৈ ১, ২ আৰু ৯ নং সাক্ষীৰ সাক্ষ্যৰ লগতে একে গাঁৱৰ লোকসকলৰ বক্তব্যৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি আমি বিচাৰ আদালতে ৰূপমণি দত্তৰ মৃত্যুৰ সন্দৰ্ভত উচ্চ ন্যায়ালয়ে কৰা সিদ্ধান্তৰ সৈতে একমত আৰু আপীলকাৰী-অভিযুক্তৰ হৈ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তাই কৰা দাবী নাকচ কৰোঁ।

১৩. দ্বিতীয় যুক্তিলৈ আহিলে এইটো বিতৰ্কিত নহয় যে ধৰ্ষণ আৰু হত্যাকাণ্ড সংঘটিত কৰা আৰু মৃতদেহটো জোপোহা আৰু জোপোহা গছৰ দ্বাৰা আৱৰি থকা ঠাইত দলিয়াই দিয়াৰ ভয়ংকৰ অপৰাধৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি বিচাৰ আদালতে মৃত্যুদণ্ডৰ শাস্তি প্ৰদান কৰিছে, কিন্তু উচ্চ ন্যায়ালয়ে অভিযুক্তজন ৩৩ বছৰীয়া এজন যুৱক আৰু লগতে গোচৰটো "বিশেষ বিৰ" শ্ৰেণীৰ পৰিসৰৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহয় বুলি লক্ষ্য কৰি, মৃত্যুৰ শাস্তি নিশ্চিত কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰে আৰু দুয়োটা ধাৰাৰ অধীনত দোষী সাব্যস্ত কৰি একেটা আজীৱন কাৰাদণ্ডৰ শাস্তিলৈ সলনি কৰে।

১৪. আপীলকাৰী-অভিযুক্তৰ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তা শ্ৰীযুত কাটাৰাই আমাক দণ্ডবিধিৰ বিভিন্ন ধাৰা অৰ্থাৎ ধাৰা ১২১, ১২১এ, ১২২, ১২৮, ১৩১, ১৯৪, ২২৪ আৰু ২৩৮ আৰু দণ্ডাধীশ, সত্ৰ ন্যায়াধীশ আৰু উচ্চ ন্যায়ালয়ে প্ৰদান কৰিব পৰা শাস্তি আৰু লগতে কিছুমান ধাৰা য'ত আজীৱন কাৰাদণ্ডৰ কথা সৰ্বাধিক শাস্তি বা যিকোনো বৰ্ণনাৰ কাৰাদণ্ড হিচাপে উল্লেখ কৰা হৈছে যিটো ১০ বছৰ বা তাতকৈ কম সময়ৰ বাবে বৃদ্ধি হ'ব পাৰে, তাৰ ওপৰত যুক্তি দিছিল যে যেতিয়া বিধি এখনে অপৰাধৰ বাবে আজীৱন কাৰাদণ্ডৰ ব্যৱস্থা কৰে আৰু বিকল্পভাৱে ১০ বছৰলৈ বৃদ্ধি হ'ব পাৰে, তেনে ক্ষেত্ৰত ১৪ বছৰৰ কাৰাদণ্ড যথেষ্ট হ'ব লাগে আৰু সেই ভিত্তিত আপীলকাৰী মুকলি হোৱাৰ অধিকাৰী। তেওঁৰ যুক্তিসমূহ ধৈৰ্য্যৰে শুনাৰ পিছত আমি বিশ্বাস কৰোঁ যে এই গোচৰটো মৃত্যুৰ শাস্তি আজীৱন কাৰাদণ্ডলৈ পৰিবৰ্তিত

কৰাৰ সৈতে জড়িত আৰু এই শাস্তিৰ সৈতে জড়িত বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তাই উত্থাপন কৰা সকলো যুক্তি অগ্রহণযোগ্য বা অপ্ৰাসংগিক।

১৫. এই আদালতে কেইবাটাও ৰায়দানত উল্লেখ কৰিছে যে ভাৰতৰ সংবিধানৰ ৭২ আৰু ১৬১ নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত প্ৰদান কৰা ক্ষমাদানৰ ক্ষমতাৰ অধীনত আজীৱন কাৰাদণ্ড মানে আজীৱন কাৰাদণ্ড। [আজীৱন কাৰাদণ্ডেৰে দণ্ডিত @ খোকা প্ৰসন্ত সেন বনাম বি কে শ্ৰীৱাস্তৱ আৰু অন্যান্য (২০১৩) ৩ এছচিচি ৪২৫, মহিন্দৰ সিং বনাম পঞ্জাব ৰাজ্য, (২০১৩) ৩ এছচিচি ২৯৪, সংগীত আৰু জি আনৰ বনাম হাৰিয়ানা ৰাজ্য (২০১৩) ২ এছচিচি ৪৫২, ৰামেশভাই চান্দভাই ৰাখোড (২) বনাম গুজৰাট ৰাজ্য (২০১১) ২ এছচিচি ৭৬৪, চৌতুল বনাম মধ্যপ্ৰদেশ ৰাজ্য (২০১১) ৮ এছচিআৰ ২৩৯, ময়ু/ক আৰু ময়ুৰ বনাম উত্তৰ প্ৰদেশ চৰকাৰ (২০১০) ৩ এছচিচি ৫০৮, মৰু ৰাম বনাম ভাৰত আৰু অন্যান্য ১ (১৯৮১) এছচিচি ৫০৮ ১০৭, মধ্যপ্ৰদেশ চৰকাৰ বনাম ৰতন সিং আৰু অন্যান্য (১৯৭৬) ৩ এছচিচি ৪৭০ আৰু গোপা/ বিনায়ক গডছে বনাম মহাৰাষ্ট্ৰ চৰকাৰ এআইআৰ ১৯৬১ এছচি ৬০০।

১৬. কেইবা দশক ধৰি লোৱা স্পষ্ট সিদ্ধান্তৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি, আপীলকাৰী-অভিযুক্তৰ হৈ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তাৰ যুক্তি অস্থায়ী, একে সময়তে, আমি ভাৰতৰ সংবিধানত উল্লেখ কৰা অনুসৰি কাৰ্যবাহীৰ ক্ষমতা সীমিত কৰা নাই। পৰ্যাপ্ত কাৰণত উক্ত কৰ্তৃপক্ষই উপযুক্ত গোচৰত নিজৰ ক্ষমতা প্ৰয়োগ কৰাটো তেওঁলোকৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে।

১৭. এইটো উল্লেখ কৰাটো প্ৰাসংগিক যে যেতিয়া আপীল আদালতে মৃত্যুদণ্ডৰ শাস্তি আজীৱন কাৰাদণ্ডলৈ পৰিবৰ্তন কৰে, তেতিয়া সংশ্লিষ্ট চৰকাৰক অপৰাধৰ গুৰুত্বতা লক্ষ্য কৰি ইয়াৰ কাৰ্যবাহী ক্ষমতাৰ বিষয়ে সযতনে ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়া হয়। [স্বামী শ্ৰদ্ধানন্দ (২) @ মুৰলি মনোহৰ মিশ্ৰ বনাম কৰ্ণাটক ৰাজ্য (২০০৮) ১৩ উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ গোচৰ

(এছটিচি) ৭৬৭ আৰু চাহিব হুছেইন @ চাহিব জন বনাম ৰাজস্থান ৰাজ্য (২০১৩) (৬) স্কেল
২১৯।

১৮. এই আদালতৰ এই বিষয়ত স্পষ্ট আৰু সুসংহত সিদ্ধান্তৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি আমি
আপীলকাৰী-অভিযুক্তৰ হৈ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তাৰ যুক্তি গ্ৰহণ কৰিব পৰা নাই।

১৯. আপীলকাৰীৰ বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তাই ফৌজদাৰী লেখ আবেদনত (২০০৯ চনৰ
আপীল নং ৩৪/০৭/২০০৯) এই আদালতৰ ০৭/০৯/২০০৯ তাৰিখৰ সিদ্ধান্তৰ ওপৰতো
নিৰ্ভৰ কৰিছিল যত উত্তৰ প্ৰদেশ ৰাজ্যৰ ৰাজ্যপালে আবেদনকাৰীসকলক বেহাই দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত
গৃহীত কৰা আদেশ এলাহাবাদৰ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ খণ্ড বিচাৰপীঠে বাতিল কৰিছিল আৰু লেখ
আবেদনৰ জৰিয়তে এই আদালতক প্ৰত্যাহ্বান জনোৱা হৈছিল। ওপৰৰ লেখ আবেদনত
এইটোও আঙুলিয়াই দিয়া হৈছিল যে প্ৰকৃততে ১৪ বছৰৰ কাৰাদণ্ডৰ শাস্তি ভোগ কৰা
কেইবাজনো দোষীক এই আদালতে ০৯/০৫/২০০৬ তাৰিখে এছ এল পি (ফৌজদাৰী আপীল
নং ৫৫৩/২০০৬)ত প্ৰদান কৰা আদেশত তৎকালীনভাৱে মুকলি কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল।
ইয়াৰ পিছত এই আদালতে উক্ত লেখ আবেদনত আবেদনকাৰীসকলক মুকলি কৰাৰ বাবে
একেধৰণৰ আদেশ জাৰি কৰে। পূৰ্বে উল্লেখ কৰা অনুসৰি এই গোচৰটো মৃত্যুদণ্ডৰ শাস্তি
আজীৱন কাৰাদণ্ডলৈ পৰিবৰ্তন কৰাৰ সৈতে জড়িত আৰু আমি ইতিমধ্যে অপৰাধৰ গুৰুত্বতা
লক্ষ্য কৰি আশ্চৰ্যজনক ক্ষমা প্ৰদানৰ বাবে কাৰ্যবাহীৰ অধিকাৰ ৰক্ষা কৰিছোঁ। সেয়েহে, উক্ত
সিদ্ধান্তটো এই গোচৰৰ তথ্যৰ বাবে সহায়ক নহয় আৰু বিদ্বান জ্যেষ্ঠ অধিবক্তাৰ যুক্তি নাকচ
কৰিবলগীয়া হয়।

২০. ওপৰৰ আলোচনাৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত আমি হস্তক্ষেপ কৰাৰ কোনো বৈধ ভিত্তি বিচাৰি
নাপাওঁ । আনহাতে, আমি উচ্চ ন্যায়ালয়ে লোৱা সিদ্ধান্তৰ সৈতে সম্পূৰ্ণৰূপে একমত,
ফলস্বৰূপে, এই আপীল খাৰিজ কৰা হৈছে।

আপীল খাৰিজ কৰা হৈছে।

Translated, using AI, IIT, Guwahati

DISCLAIMER

"The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation".

(“স্থানীয় ভাষালৈ অনুদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাবে অন্য ক্ষেত্ৰত অনুদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহ’ব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বিবেচিত হ’ব।”)